

E se facemos teatro?

Gústache ir ao cine?. Ver películas de risa, de medo, de amor, e de aventuras?.

Seguramente moitas veces tes soñado con ser a heroína ou o heroe dunha película de aventuras.

Pero non só hai aventuras no cine, tamén as pode haber no teatro.

O que non imaxinabas é que a heroína dunha obra de teatro de aventuras podía ser unha **ESPIÑA DE TOXO**!.

Menos mal que aí estaba Manuel María para imaxinalo. *Aventuras e desventuras dunha espiña de toxo chamada Berenguela*, é unha obra de teatro de Manuel María; coñécela?

Propoñémosche unha lectura un pouco longa, é a primeira escena de *Aventuras e desventuras dunha espiña de toxo chamada Berenguela*

FOLLA DE CARBALLO E ESPIÑA DE TOXO

FOLLA DE CARBALLO: Son a Folla de Carballo agarimada do ar. A leve pinga de orballo sobre min se vén pousar.

ESPIÑA DE TOXO: Eu son a Espiña de Toxo, espiña de toxo arnal. Anque teño cara de fera nunca fixen ningún mal.

FOLLA DE CARBALLO: Feridora, fera, mancas ao ar co teu xeito de agulla. As andoriñas foxen de ti. Eu son mol. Doulle pousada aos paxaros.

ESPIÑA DE TOXO: Teño feitura de toxo porque así son máis delgada. Só por iso.

FOLLA DE CARBALLO: Todo o mundo che ten medo.

ESPIÑA DE TOXO: Gardo e protexo, pola primavera, as miñas flores marelas. As miñas flores para que o saibas, son o sorriso da primavera. Os pegureiros son os meus amigos.

FOLLA DE CARBALLO: Ti non tes amigos. Soñas desperta.

ESPIÑA DE TOXO: Co meu coitelo afiado firo o ser da escuridade. O escuro que queda cortado e faise entón claridade.

FOLLA DE CARBALLO: Xa ollas, fires. Tés un coitelo. Estás armada para facer o mal.

ESPIÑA DE TOXO: Son así. Non fago mal a ninguén. E quero ser a túa amiga.

Unidade 8

FOLLA DE CARBALLO: Imposible!

ESPIÑA DE TOXO: Por que?

FOLLA DE CARBALLO: Porque non.

ESPIÑA DE TOXO: Iso non é razón.

FOLLA DE CARBALLO: Son unha señora moi señoreada, amiga do vento e máis da xeadá. Eu estou no alto nun trono sentada. Ti estás no chao e non vales nada!

ESPIÑA DE TOXO: Pamplinas!

FOLLA DE CARBALLO: Envexa! Tesme envexa! A miña cor azul dálle que cavilar ao azul do ceo.

ESPIÑA DE TOXO: Eu non che teño envexa nin a ti nin a ninguén. E non me troco por ningunha folla de carballo.

FOLLA DE CARBALLO: Que máis quixeras ti!

ESPIÑA DE TOXO: Presumida!

FOLLA DE CARBALLO: Insúltasme! Fáltasme ó respeito! A min que son unha Señora Folla de Carballo.

ESPIÑA DE TOXO: Non che falta en nada. Non sexas enredosa e trapalleira. E non me tires do xenio.

FOLLA DE CARBALLO: Cala famenta que te esgano! Ríllote cos meus dentes a xeito de serra!

ESPIÑA DE TOXO: Que medo! Atrévete, abusona!

(A Folla de Carballo bótase sobor da Espiña de Toxo. Saen da escea pelexando). **ESCURO.**

1 Agora dous de vós podeades facer unha lectura dramatizada desta primeira escena e se vos atrevedes incluso da obra enteira. Podes atopala en www.as-pg.com en “recursos”.

